

50 (1949) Nr. 1

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1966 Nr. 240

A. TITEL

*Herziene Algemene Akte nopens vreedzame regeling van
internationale geschillen;
New York, 28 april 1949*

B. TEKST**Revised General Act for the pacific settlement of
international disputes**

CHAPTER I

Conciliation

Article 1

Disputes of every kind between two or more Parties to the present General Act which it has not been possible to settle by diplomacy shall, subject to such reservations as may be made under article 39, be submitted, under the conditions laid down in the present chapter, to the procedure of conciliation.

Article 2

The disputes referred to in the preceding article shall be submitted to a permanent or special conciliation commission constituted by the parties to the dispute.

Article 3

On a request to that effect being made by one of the Contracting Parties to another party, a permanent conciliation commission shall be constituted within a period of six months.

Article 4

Unless the parties concerned agree otherwise, the Conciliation Commission shall be constituted as follows:

(1) The Commission shall be composed of five members. The parties shall each nominate one commissioner, who may be chosen from among their respective nationals. The three other commissioners shall be appointed by agreement from among the nationals of third Powers. These three commissioners must be of different nationalities and must not be habitually resident in the territory nor be in the service of the parties. The parties shall appoint the President of the Commission from among them.

(2) The commissioners shall be appointed for three years. They shall be re-eligible. The commissioners appointed jointly may be replaced during the course of their mandate by agreement between the parties. Either party may, however, at any time replace a commissioner whom it has appointed. Even if replaced, the commissioners shall continue to exercise their functions until the termination of the work in hand.

**Acte général révisé pour le règlement pacifique des
différends internationaux**

CHAPITRE PREMIER

De la conciliation

Article premier

Les différends de toute nature entre deux ou plusieurs Parties ayant adhéré au présent Acte général qui n'auraient pu être résolus par la voie diplomatique seront, sauf les réserves éventuelles prévues à l'article 39, soumis à la procédure de conciliation dans les conditions prévues au présent chapitre.

Article 2

Les différends visés à l'article précédent seront portés devant une commission de conciliation permanente ou spéciale constituée par les parties en cause.

Article 3

Sur la demande adressée à cet effet par une Partie contractante à l'une des autres parties, il devra être constitué, dans les six mois, une commission permanente de conciliation.

Article 4

Sauf accord contraire des parties intéressées, la Commission de conciliation sera constituée comme suit:

1) La Commission comprendra cinq membres. Les parties en nommeront chacune un qui pourra être choisi parmi leurs nationaux respectifs. Les trois autres commissaires seront choisis d'un commun accord parmi les ressortissants de tierces Puissances. Ces derniers devront être de nationalités différentes, ne pas avoir leur résidence habituelle sur le territoire des parties intéressées, ni se trouver à leur service. Parmi eux, les parties désigneront le Président de la Commission.

2) Les commissaires seront nommés pour trois ans. Ils seront ré-éligibles. Les commissaires nommés en commun pourront être remplacés au cours de leur mandat, de l'accord des parties. Chaque partie pourra toujours, d'autre part, procéder au remplacement du commissaire nommé par elle. Nonobstant leur remplacement, les commissaires resteront en fonction pour l'achèvement de leurs travaux en cours.

(3) Vacancies which may occur as a result of death, resignation or any other cause shall be filled within the shortest possible time in the manner fixed for the nominations.

Article 5

If, when a dispute arises, no permanent conciliation commission appointed by the parties is in existence, a special commission shall be constituted for the examination of the dispute within a period of three months from the date at which a request to that effect is made by one of the parties to the other party. The necessary appointments shall be made in the manner laid down in the preceding article, unless the parties decide otherwise.

Article 6

1. If the appointment of the commissioners to be designated jointly is not made within the periods provided for in articles 3 and 5, the making of the necessary appointments shall be entrusted to a third Power, chosen by agreement between the parties, or on request of the parties, to the President of the General Assembly, or, if the latter is not in session, to the last President.

2. If no agreement is reached on either of these procedures, each party shall designate a different Power, and the appointment shall be made in concert by the Powers thus chosen.

3. If, within a period of three months, the two Powers have been unable to reach an agreement, each of them shall submit a number of candidates equal to the number of members to be appointed. It shall then be decided by lot which of the candidates thus designated shall be appointed.

Article 7

1. Disputes shall be brought before the Conciliation Commission by means of an application addressed to the President by the two parties acting in agreement, or in default thereof by one or other of the parties.

2. The application, after giving a summary account of the subject of the dispute, shall contain the invitation to the Commission to take all necessary measures with a view to arriving at an amicable solution.

3. If the application emanates from only one of the parties, the other party shall, without delay, be notified by it.

Article 8

1. Within fifteen days from the date on which a dispute has been brought by one of the parties before a permanent conciliation commission, either party may replace its own commissioner, for the

3) Il sera pourvu, dans le plus bref délai, aux vacances qui viendraient à se produire par suite de décès ou de démission, ou de quelque autre empêchement, en suivant le mode fixé pour les nominations.

Article 5

Si, lorsqu'il s'élève un différend, il n'existe pas une commission permanente de conciliation nommée par les parties en litige, une commission spéciale sera constituée pour l'examen du différend dans un délai de trois mois à compter de la demande adressée par l'une des parties à l'autre. Les nominations se feront conformément aux dispositions de l'article précédent, à moins que les parties n'en décident autrement.

Article 6

1. Si la nomination des commissaires à désigner en commun n'intervient pas dans les délais prévus aux articles 3 et 5, le soin de procéder aux nominations nécessaires sera confié à une tierce Puissance choisie d'un commun accord par les parties ou, si celles-ci le demandent, au Président de l'Assemblée générale des Nations Unies ou, si celle-ci n'est pas en session, au Président sortant.

2. Si l'accord ne s'établit pas au sujet d'aucun de ces procédés, chaque partie désignera une Puissance différente et les nominations seront faites de concert par les Puissances ainsi choisies.

3. Si, dans un délai de trois mois, ces deux Puissances n'ont pu tomber d'accord, chacune d'elles présentera des candidats en nombre égal à celui des membres à désigner. Le sort déterminera lesquels des candidats ainsi présentés seront admis.

Article 7

1. La Commission de conciliation sera saisie par voie de requête adressée au Président, par les deux parties agissant d'un commun accord, ou, à défaut, par l'une ou l'autre des parties.

2. La requête, après avoir exposé sommairement l'objet du litige, contiendra l'invitation à la Commission de procéder à toutes mesures propres à conduire à une conciliation.

3. Si la requête émane d'une seule des parties, elle sera notifiée par celle-ci, sans délai, à l'autre partie.

Article 8

1. Dans un délai de quinze jours à partir de la date où l'une des parties aura porté un différend devant une commission permanente de conciliation, chacune des parties pourra, pour l'examen de ce

examination of the particular dispute, by a person possessing special competence in the matter.

2. The party making use of this right shall immediately notify the other party; the latter shall, in such case, be entitled to take similar action within fifteen days from the date on which it received the notification.

Article 9

1. In the absence of agreement to the contrary between the parties, the Conciliation Commission shall meet at the seat of the United Nations, or at some other place selected by its President.

2. The Commission may in all circumstances request the Secretary-General of the United Nations to afford it his assistance.

Article 10

The work of the Conciliation Commission shall not be conducted in public unless a decision to that effect is taken by the Commission with the consent of the parties.

Article 11

1. In the absence of agreement to the contrary between the parties, the Conciliation Commission shall lay down its own procedure, which in any case must provide for both parties being heard. In regard to enquiries, the Commission, unless it decides unanimously to the contrary, shall act in accordance with the provisions of part III of the Hague Convention of 18 October 1907 for the Pacific Settlement of International Disputes.

2. The parties shall be represented before the Conciliation Commission by agents, whose duty shall be to act as intermediaries between them and the Commission; they may, moreover, be assisted by counsel and experts appointed by them for that purpose and may request that all persons whose evidence appears to them desirable shall be heard.

3. The Commission, for its part, shall be entitled to request oral explanations from the agents, counsel and experts of both parties, as well as from all persons it may think desirable to summon with the consent of their Governments.

Article 12

In the absence of agreement to the contrary between the parties, the decisions of the Conciliation Commission shall be taken by a majority vote, and the Commission may only take decisions on the substance of the dispute if all its members are present.

différend, remplacer son commissaire par une personne possédant une compétence spéciale dans la matière.

2. La partie qui usera de ce droit en fera immédiatement la notification à l'autre partie; celle-ci aura, dans ce cas, la faculté d'agir de même dans un délai de quinze jours à compter de la date où la notification lui sera parvenue.

Article 9

1. La Commission de conciliation se réunira, sauf accord contraire des parties, au siège de l'Organisation des Nations Unies ou en tout autre lieu désigné par son Président.

2. La Commission pourra, en toute circonstance, demander au Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies de prêter son assistance à ses travaux.

Article 10

Les travaux de la Commission de conciliation ne seront publics qu'en vertu d'une décision prise par la Commission avec l'assentiment des parties.

Article 11

1. Sauf accord contraire des parties, la Commission de conciliation réglera elle-même sa procédure qui, dans tous les cas, devra être contradictoire. En matière d'enquête, la Commission si elle n'en décide autrement à l'unanimité, se conformera aux dispositions du titre III de la Convention de La Haye du 18 octobre 1907 pour le règlement pacifique des conflits internationaux.

2. Les parties seront représentés auprès de la Commission de conciliation par des agents ayant mission de servir d'intermédiaires entre elles et la Commission; elles pourront, en outre, se faire assister par des conseils et experts nommés par elles à cet effet et demander l'audition de toutes personnes dont le témoignage leur paraîtrait utile.

3. La Commission aura, de son côté, la faculté de demander des explications orales aux agents, conseils et experts des deux parties, ainsi qu'à toutes personnes qu'elle jugerait utile de faire comparaître avec l'assentiment de leur Gouvernement.

Article 12

Sauf accord contraire des parties, les décisions de la Commission de conciliation seront prises à la majorité des voix et la Commission ne pourra se prononcer sur le fond du différend que si tous ses membres sont présents.

Article 13

The parties undertake to facilitate the work of the Conciliation Commission, and particularly to supply it to the greatest possible extent with all relevant documents and information, as well as to use the means at their disposal to allow it to proceed in their territory, and in accordance with their law, to the summoning and hearing of witnesses or experts and to visit the localities in question.

Article 14

1. During the proceedings of the Commission, each of the commissioners shall receive emoluments the amount of which shall be fixed by agreement between the parties, each of which shall contribute an equal share.

2. The general expenses arising out of the working of the Commission shall be divided in the same manner.

Article 15

1. The task of the Conciliation Commission shall be to elucidate the questions in dispute, to collect with that object all necessary information by means of enquiry or otherwise, and to endeavour to bring the parties to an agreement. It may, after the case has been examined, inform the parties of the terms of settlement which seem suitable to it, and lay down the period within which they are to make their decision.

2. At the close of the proceedings the Commission shall draw up a *procès-verbal* stating, as the case may be, either that the parties have come to an agreement and, if need arises, the terms of the agreement, or that it has been impossible to effect a settlement. No mention shall be made in the *procès-verbal* of whether the Commission's decisions were taken unanimously or by a majority vote.

3. The proceedings of the Commission must, unless the parties otherwise agree, be terminated within six months from the date on which the Commission shall have been given cognizance of the dispute.

Article 16

The Commission's *procès-verbal* shall be communicated without delay to the parties. The parties shall decide whether it shall be published.

CHAPTER II

Judicial settlement

Article 17

All disputes with regard to which the parties are in conflict as to their respective rights shall, subject to any reservations which may

Article 13

Les parties s'engagent à faciliter les travaux de la Commission de conciliation et, en particulier, à lui fournir, dans la plus large mesure possible, tous documents et informations utiles, ainsi qu'à user des moyens dont elles disposent pour lui permettre de procéder sur leur territoire et selon leur législation à la citation et à l'audition de témoins ou d'experts et à des transports sur les lieux.

Article 14

1. Pendant la durée de leurs travaux, chacun des commissaires recevra une indemnité dont le montant sera arrêté du commun accord des parties, qui en supporteront chacune une part égale.

2. Les frais généraux occasionnés par le fonctionnement de la Commission seront répartis de la même façon.

Article 15

1. La Commission de conciliation aura pour tâche d'élucider les questions en litige, de recueillir à cette fin toutes les informations utiles, par voie d'enquête ou autrement, et de s'efforcer de concilier les parties. Elle pourra, après examen de l'affaire, exposer aux parties les termes de l'arrangement qui lui paraîtrait convenable et leur impartir un délai pour se prononcer.

2. A la fin de ses travaux, la Commission dressera un procès-verbal constatant, suivant le cas, soit que les parties se sont arrangées et, s'il y a lieu, les conditions de l'arrangement, soit que les parties n'ont pu être conciliées. Le procès-verbal ne mentionnera pas si les décisions de la Commission ont été prises à l'unanimité ou à la majorité.

3. Les travaux de la Commission devront, à moins que les parties n'en conviennent autrement, être terminés dans un délai de six mois à compter du jour où la Commission aura été saisie du différend.

Article 16

Le procès-verbal de la Commission sera porté sans délai à la connaissance des parties. Il appartiendra aux parties d'en décider la publication.

CHAPITRE II

Du règlement judiciaire

Article 17

Tous différends au sujet desquels les parties se contesteraient réciproquement un droit seront, sauf les réserves éventuelles prévues à

be made under article 39, be submitted for decision to the International Court of Justice, unless the parties agree, in the manner hereinafter provided, to have resort to an arbitral tribunal. It is understood that the disputes referred to above include in particular those mentioned in Article 36 of the Statute of the International Court of Justice.

Article 18

If the parties agree to submit the disputes mentioned in the preceding article to an arbitral tribunal, they shall draw up a special agreement in which they shall specify the subject of the dispute, the arbitrators selected, and the procedure to be followed. In the absence of sufficient particulars in the special agreement, the provisions of the Hague Convention of 18 October 1907 for the Pacific Settlement of International Disputes shall apply so far as is necessary.

If nothing is laid down in the special agreement as to the rules regarding the substance of the dispute to be followed by the arbitrators, the Tribunal shall apply the substantive rules enumerated in Article 38 of the Statute of the International Court of Justice.

Article 19

If the parties fail to agree concerning the special agreement referred to in the preceding article, or fail to appoint arbitrators, either party shall be at liberty, after giving three months' notice, to bring the dispute by an application direct before the International Court of Justice.

Article 20

1. Notwithstanding the provisions of article 1, disputes of the kind referred to in article 17 arising between parties who have acceded to the obligations contained in the present chapter shall only be subject to the procedure of conciliation if the parties so agree.

2. The obligation to resort to the procedure of conciliation remains applicable to disputes which are excluded from judicial settlement only by the operation of reservations under the provisions of article 39.

3. In the event of recourse to and failure of conciliation, neither party may bring the dispute before the International Court of Justice or call for the constitution of the arbitral tribunal referred to in article 18 before the expiration of one month from the termination of the proceedings of the Conciliation Commission.

l'article 39, soumis pour jugement à la Cour internationale de Justice, à moins que les parties ne tombent d'accord, dans les termes prévus ci-après, pour recourir à un tribunal arbitral. Il est entendu que les différends ci-dessus visés comprennent notamment ceux que mentionne l'Article 36 du Statut de la Cour internationale de Justice.

Article 18

Si les parties sont d'accord pour soumettre les différends visés à l'article précédent à un tribunal arbitral, elles rédigeront un compromis dans lequel elles fixeront l'objet du litige, le choix des arbitres et la procédure à suivre. A défaut d'indications ou de précisions suffisantes dans le compromis, il sera fait application, dans la mesure nécessaire, des dispositions de la Convention de La Haye du 18 octobre 1907 pour le règlement pacifique des conflits internationaux.

Dans le silence du compromis quant aux règles de fond à appliquer par les arbitres, le Tribunal appliquera les règles de fond énumérées dans l'Article 38 du Statut de la Cour internationale de Justice.

Article 19

A défaut d'accord entre les parties sur le compromis visé à l'article précédent ou à défaut de désignation d'arbitres et après un préavis de trois mois, l'une ou l'autre d'entre elles aura la faculté de porter directement, par voie de requête, le différend devant la Cour internationale de Justice.

Article 20

1. Par dérogation à l'article premier, les différends visés à l'article 17 qui viendraient à surgir entre parties ayant adhéré aux engagements contenus dans le présent chapitre ne seront soumis à la procédure de conciliation que de leur commun accord.

2. La procédure obligatoire de conciliation demeure applicable aux différends qui, par le jeu des réserves visées à l'article 39, seraient exclus du seul règlement judiciaire.

3. En cas de recours à la conciliation et d'échec de cette procédure, aucune des parties ne pourra porter le différend devant la Cour internationale de Justice ou demander la constitution du tribunal arbitral visé à l'article 18 avant l'expiration du délai d'un mois à compter de la clôture des travaux de la Commission de conciliation.

CHAPTER III

Arbitration

Article 21

Any dispute not of the kind referred to in article 17 which does not, within the month following the termination of the work of the Conciliation Commission provided for in chapter I, form the object of an agreement between the parties, shall, subject to such reservations as may be made under article 39, be brought before an arbitral tribunal which, unless the parties otherwise agree, shall be constituted in the manner set out below.

Article 22

The Arbitral Tribunal shall consist of five members. The parties shall each nominate one member, who may be chosen from among their respective nationals. The other two arbitrators and the Chairman shall be chosen by common agreement from among the nationals of third Powers. They must be of different nationalities and must not be habitually resident in the territory nor be in the service of the parties.

Article 23

1. If the appointment of the members of the Arbitral Tribunal is not made within a period of three months from the date on which one of the parties requested the other party to constitute an arbitral tribunal, a third Power, chosen by agreement between the parties, shall be requested to make the necessary appointments.

2. If no agreement is reached on this point, each party shall designate a different Power, and the appointments shall be made in concert by the Powers thus chosen.

3. If, within a period of three months, the two Powers so chosen have been unable to reach an agreement, the necessary appointments shall be made by the President of the International Court of Justice. If the latter is prevented from acting or is a subject of one of the parties, the nominations shall be made by the Vice-President. If the latter is prevented from acting or is a subject of one of the parties, the appointments shall be made by the oldest member of the Court who is not a subject of either party.

Article 24

Vacancies which may occur as a result of death, resignation or any other cause shall be filled within the shortest possible time in the manner fixed for the nominations.

CHAPITRE III

Du règlement arbitral

Article 21

Tous différends autres que ceux visés à l'article 17, au sujet desquels, dans le mois qui suivra la clôture des travaux de la Commission de conciliation visés au chapitre premier, les parties ne se seraient pas entendues, seront portés, sauf les réserves éventuelles prévues à l'article 39, devant un tribunal arbitral constitué, à moins d'accord contraire des parties, de la manière indiquée ci-après.

Article 22

Le Tribunal arbitral comprendra cinq membres. Les parties en nommeront chacune un qui pourra être choisi parmi leurs nationaux respectifs. Les deux autres arbitres et le surarbitre seront choisis d'un commun accord parmi les ressortissants de tierces Puissances. Ces derniers devront être de nationalités différentes, ne pas avoir leur résidence habituelle sur le territoire des parties intéressées, ni se trouver à leur service.

Article 23

1. Si la nomination des membres du Tribunal arbitral n'intervient pas dans un délai de trois mois à compter de la demande adressée par l'une des parties à l'autre de constituer un tribunal arbitral, le soin de procéder aux nominations nécessaires sera confié à une tierce Puissance choisie d'un commun accord par les parties.

2. Si l'accord ne s'établit pas à ce sujet, chaque partie désignera une Puissance différente et les nominations seront faites de concert par les Puissances ainsi choisies.

3. Si, dans un délai de trois mois, les Puissances ainsi désignées n'ont pu tomber d'accord, les nominations nécessaires seront faites par le Président de la Cour internationale de Justice. Si celui-ci est empêché ou s'il est ressortissant de l'une des parties, les nominations seront faites par le Vice-Président. Si celui-ci est empêché ou s'il est ressortissant de l'une des parties, les nominations seront faites par le membre le plus âgé de la Cour, qui n'est ressortissant d'aucune des parties.

Article 24

Il sera pourvu, dans le plus bref délai, aux vacances qui viendraient à se produire par suite de décès ou de démission, ou de quelque autre empêchement, en suivant le mode fixé pour les nominations.

Article 25

The parties shall draw up a special agreement determining the subject of the disputes and the details of procedure.

Article 26

In the absence of sufficient particulars in the special agreement regarding the matters referred to in the preceding article, the provisions of the Hague Convention of 18 October 1907 for the Pacific Settlement of International Disputes shall apply so far as is necessary.

Article 27

Failing the conclusion of a special agreement within a period of three months from the date on which the Tribunal was constituted, the dispute may be brought before the Tribunal by an application by one or other party.

Article 28

If nothing is laid down in the special agreement or no special agreement has been made, the Tribunal shall apply the rules in regard to the substance of the dispute enumerated in Article 38 of the Statute of the International Court of Justice. In so far as there exists no such rule applicable to the dispute, the Tribunal shall decide *ex aequo et bono*.

CHAPTER IV

General provisions

Article 29

1. Disputes for the settlement of which a special procedure is laid down in other conventions in force between the parties to the dispute shall be settled in conformity with the provisions of those conventions.

2. The present General Act shall not affect any agreements in force by which conciliation procedure is established between the Parties or they are bound by obligations to resort to arbitration or judicial settlement which ensure the settlement of the dispute. If, however, these agreements provide only for a procedure of conciliation, after such procedure has been followed without result, the provisions of the present General Act concerning judicial settlement or arbitration shall be applied in so far as the parties have acceded thereto.

Article 30

If a party brings before a Conciliation Commission a dispute which the other party, relying on conventions in force between the parties,

Article 25

Les parties rédigeront un compromis déterminant l'objet du litige et la procédure à suivre.

Article 26

A défaut d'indications ou de précisions suffisantes dans le compromis relativement aux points indiqués dans l'article précédent, il sera fait application, dans la mesure nécessaire, des dispositions de la Convention de La Haye du 18 octobre 1907 pour le règlement pacifique des conflits internationaux.

Article 27

Faute de conclusion d'un compromis dans un délai de trois mois à partir de la constitution du Tribunal, celui-ci sera saisi par requête de l'une ou l'autre des parties.

Article 28

Dans le silence du compromis ou à défaut de compromis, le Tribunal appliquera les règles de fond énumérées dans l'Article 38 du Statut de la Cour internationale de Justice. En tant qu'il n'existe pas de pareilles règles applicables au différend, le tribunal jugera *ex aequo et bono*.

CHAPITRE IV

Dispositions générales

Article 29

1. Les différends pour la solution desquels une procédure spéciale serait prévue par d'autres conventions en vigueur entre les parties en litige seront réglés conformément aux dispositions de ces conventions.

2. Le présent Acte général ne porte pas atteinte aux accords en vigueur établissant pour les Parties une procédure de conciliation ou, en matière d'arbitrage et de règlement judiciaire, des engagements assurant la solution du différend. Toutefois, si ces accords ne prévoient qu'une procédure de conciliation, après que cette procédure aura échoué, les dispositions du présent Acte général relatives au règlement judiciaire ou arbitral recevront application dans la mesure où les parties en cause y auraient adhéré.

Article 30

Si la Commission de conciliation se trouve saisie par l'une des parties d'un différend que l'autre partie, se fondant sur les conven-

has submitted to the International Court of Justice or an arbitral tribunal, the Commission shall defer consideration of the dispute until the Court or the Arbitral Tribunal has pronounced upon the conflict of competence. The same rule shall apply if the Court or the Tribunal is seized of the case by one of the parties during the conciliation proceedings.

Article 31

1. In the case of a dispute the occasion of which, according to the municipal law of one of the parties, falls within the competence of its judicial or administrative authorities, the party in question may object to the matter in dispute being submitted for settlement by the different methods laid down in the present General Act until a decision with final effect has been pronounced, within a reasonable time, by the competent authority.

2. In such a case, the party which desires to resort to the procedures laid down in the present General Act must notify the other party of its intention within a period of one year from the date of the aforementioned decision.

Article 32

If, in a judicial sentence or arbitral award, it is declared that a judgment, or a measure enjoined by a court of law or other authority of one of the parties to the dispute, is wholly or in part contrary to international law, and if the constitutional law of that party does not permit or only partially permits the consequences of the judgment or measure in question to be annulled, the parties agree that the judicial sentence or arbitral award shall grant the injured party equitable satisfaction.

Article 33

1. In all cases where a dispute forms the object of arbitration or judicial proceedings, and particularly if the question on which the parties differ arises out of acts already committed or on the point of being committed, the International Court of Justice, acting in accordance with Article 41 of its Statute, or the Arbitral Tribunal, shall lay down within the shortest possible time the provisional measures to be adopted. The parties to the dispute shall be bound to accept such measures.

2. If the dispute is brought before a conciliation commission, the latter may recommend to the parties the adoption of such provisional measures as it considers suitable.

3. The parties undertake to abstain from all measures likely to react prejudicially upon the execution of the judicial or arbitral decision or upon the arrangements proposed by the Conciliation Com-

tions en vigueur entre les parties, a porté devant la Cour internationale de Justice ou un tribunal arbitral, la Commission suspendra l'examen du différend jusqu'à ce que la Cour ou le Tribunal ait statué sur le conflit de compétence. Il en sera de même si la Cour ou le Tribunal a été saisi par l'une des parties en cours de conciliation.

Article 31

1. S'il s'agit d'un différend dont l'objet, d'après la législation intérieure de l'une des parties, relève de la compétence des autorités judiciaires ou administratives, cette partie pourra s'opposer à ce que ce différend soit soumis aux diverses procédures prévues par le présent Acte général avant qu'une décision définitive ait été rendue, dans un délai raisonnable, par l'autorité compétente.

2. La partie qui, dans ce cas, voudra recourir aux procédures prévues par la présente convention devra notifier à l'autre partie son intention, dans un délai d'un an à partir de la décision susvisée.

Article 32

Si la sentence judiciaire ou arbitrale déclarait qu'une décision prise ou une mesure ordonnée par une autorité judiciaire ou toute autre autorité de l'une des parties en litige se trouve entièrement ou partiellement en opposition avec le droit international, et si le droit constitutionnel de ladite partie ne permettait pas ou ne permettait qu'imparfaitement d'effacer les conséquences de cette décision ou de cette mesure, les parties conviennent qu'il devra être accordé par la sentence judiciaire ou arbitrale, à la partie lésée, une satisfaction équitable.

Article 33

1. Dans tous les cas où le différend fait l'objet d'une procédure arbitrale ou judiciaire, notamment si la question au sujet de laquelle les parties sont divisées résulte d'actes déjà effectués ou sur le point de l'être, la Cour internationale de Justice, statuant conformément à l'Article 41 de son Statut, ou le Tribunal arbitral, indiquera, dans le plus bref délai possible, quelles mesures provisoires doivent être prises. Les parties en litige seront tenues de s'y conformer.

2. Si une commission de conciliation se trouve saisie du différend, elle pourra recommander aux parties les mesures provisoires qu'elle estimera utiles.

3. Les parties s'engagent à s'abstenir de toute mesure susceptible d'avoir une répercussion préjudiciable à l'exécution de la décision judiciaire ou arbitrale ou aux arrangements proposés par la Com-

mission and, in general, to abstain from any sort of action whatsoever which may aggravate or extend the dispute.

Article 34

Should a dispute arise between more than two Parties to the present General Act, the following rules shall be observed for the application of the forms of procedure described in the foregoing provisions:

(a) In the case of conciliation procedure, a special commission shall invariably be constituted. The composition of such commission shall differ according as the parties all have separate interests or as two or more of their number act together.

In the former case, the parties shall each appoint one commissioner and shall jointly appoint commissioners nationals of third Powers not parties to the dispute, whose number shall always exceed by one the number of commissioners appointed separately by the parties.

In the second case, the parties who act together shall appoint their commissioner jointly by agreement between themselves and shall combine with the other party or parties in appointing third commissioners.

In either event, the parties, unless they agree otherwise, shall apply article 5 and the following articles of the present Act, so far as they are compatible with the provisions of the present article.

(b) In the case of judicial procedure, the Statute of the International Court of Justice shall apply.

(c) In the case of arbitral procedure, if agreement is not secured as to the composition of the Tribunal, in the case of the disputes mentioned in article 17, each party shall have the right, by means of an application, to submit the dispute to the International Court of Justice; in the case of the disputes mentioned in article 21, the above article 22 and following articles shall apply, but each party having separate interests shall appoint one arbitrator and the number of arbitrators separately appointed by the parties to the dispute shall always be one less than that of the other arbitrators.

Article 35

1. The present General Act shall be applicable as between the Parties thereto, even though a third Power, whether a Party to the Act or not, has an interest in the dispute.

2. In conciliation procedure, the parties may agree to invite such third Power to intervene.

mission de conciliation et, en général, à ne procéder à aucun acte, de quelque nature qu'il soit, susceptible d'aggraver ou d'étendre le différend.

Article 34

Au cas où il s'élève un différend entre plus de deux Parties ayant adhéré au présent Acte général, les modalités suivantes seront observées pour l'application des procédures décrites dans les dispositions qui précèdent:

a) Pour la procédure de conciliation, il sera toujours constitué une commission spéciale. Sa composition variera suivant que les parties auront toutes des intérêts distincts ou que deux ou plusieurs d'entre elles feront cause commune.

Dans le premier cas, les parties nommeront chacune un commissaire et désigneront en commun des commissaires ressortissants de tierces Puissances non parties au différend, dont le nombre sera toujours supérieur d'un à celui des commissaires nommés séparément par les parties.

Dans le second cas, les parties faisant cause commune, se mettront d'accord pour nommer en commun leur propre commissaire et concourront avec l'autre ou les autres parties pour la désignation des commissaires tiers.

Dans l'une et l'autre hypothèse, les parties, à moins qu'elles n'en conviennent autrement, appliqueront les articles 5 et suivants du présent Acte dans la mesure où ils sont compatibles avec les dispositions du présent article.

b) Pour la procédure judiciaire, il sera fait application du Statut de la Cour internationale de Justice.

c) Pour la procédure arbitrale, à défaut d'accord des parties sur la composition du Tribunal, s'il s'agit de différends visés à l'article 17, chacune d'elles aura la faculté de porter directement, par voie de requête, le différend devant la Cour internationale de Justice; s'il agit de différends visés à l'article 21, il sera fait application des articles 22 et suivants, ci-dessus, mais chacune des parties ayant des intérêts distincts nommera un arbitre et le nombre des arbitres nommés séparément par les parties sera toujours inférieur d'un à celui des autres arbitres.

Article 35

1. Le présent Acte général sera applicable entre Parties y ayant adhéré, encore qu'une tierce Puissance, Partie ou non à l'Acte, ait un intérêt dans le différend.

2. Dans la procédure de conciliation, les parties pourront, d'un commun accord, inviter une tierce Puissance.

Article 36

1. In judicial or arbitral procedure, if a third Power should consider that it has an interest of a legal nature which may be affected by the decision in the case, it may submit to the International Court of Justice or to the Arbitral Tribunal a request to intervene as a third party.

2. It will be for the Court or the Tribunal to decide upon this request.

Article 37

1. Whenever the construction of a convention to which States other than those concerned in the case are parties is in question, the Registrar of the International Court of Justice or the Arbitral Tribunal shall notify all such States forthwith.

2. Every State so notified has the right to intervene in the proceedings; but, if it uses this right, the construction given by the decision will be binding upon it.

Article 38

Accessions to the present General Act may extend:

A. Either to all the provisions of the Act (chapters I, II, III and IV);

B. Or to those provisions only which relate to conciliation and judicial settlement (chapters I and II), together with the general provisions dealing with these procedures (chapter IV);

C. Or to those provisions only which relate to conciliation (chapter I), together with the general provisions concerning that procedure (chapter IV).

The Contracting Parties may benefit by the accessions of other Parties only in so far as they have themselves assumed the same obligations.

Article 39

1. In addition to the power given in the preceding article, a Party, in acceding to the present General Act, may make his acceptance conditional upon the reservations exhaustively enumerated in the following paragraph. These reservations must be indicated at the time of accession.

2. These reservations may be such as to exclude from the procedure described in the present Act:

(a) Disputes arising out of facts prior to the accession either of the Party making the reservation or of any other Party with whom the said Party may have a dispute;

Article 36

1. Dans la procédure judiciaire ou arbitrale, si une tierce Puissance estime que, dans un différend, un intérêt d'ordre juridique est pour elle en cause, elle peut adresser à la Cour internationale de Justice ou au Tribunal arbitral une requête à fin d'intervention.

2. La Cour ou le Tribunal décide.

Article 37

1. Lorsqu'il s'agit de l'interprétation d'une convention à laquelle auront participé d'autres Etats que les parties en cause, le Greffe de la Cour internationale de Justice ou le Tribunal arbitral les avertit sans délai.

2. Chacun d'eux aura le droit d'intervenir et, s'il exerce cette faculté, l'interprétation contenue dans la sentence est obligatoire à son égard.

Article 38

Les adhésions au présent Acte général pourront s'appliquer:

A. Soit à l'ensemble de l'Acte (chapitres I, II, III et IV);

B. Soit seulement aux dispositions relatives à la conciliation et au règlement judiciaire (chapitres I et II), ainsi qu'aux dispositions générales concernant cette procédure (chapitre IV);

C. Soit seulement aux dispositions relatives à la conciliation (chapitre premier), ainsi qu'aux dispositions générales concernant cette procédure (chapitre IV);

Les Parties contractantes ne pourront se prévaloir des adhésions d'autres Parties que dans la mesure où elles-mêmes auront souscrit aux mêmes engagements.

Article 39

1. Indépendamment de la faculté mentionnée à l'article précédent, une Partie pourra, en adhérant au présent Acte général, subordonner son acceptation aux réserves limitativement énumérées dans le paragraphe suivant. Ces réserves devront être indiquées au moment de l'adhésion.

2. Ces réserves pourront être formulées de manière à exclure des procédures décrites par le présent Acte:

a) Les différends nés de faits antérieurs, soit à l'adhésion de la Partie qui formule la réserve, soit à l'adhésion d'une autre Partie avec laquelle la première viendrait à avoir un différend;

(b) Disputes concerning questions which by international law are solely within the domestic jurisdiction of States;

(c) Disputes concerning particular cases or clearly specified subject-matters, such as territorial status, or disputes falling within clearly defined categories.

3. If one of the parties to a dispute has made a reservation, the other parties may enforce the same reservation in regard to that party.

4. In the case of Parties who have acceded to the provisions of the present General Act relating to judicial settlement or to arbitration, such reservations as they may have made shall, unless otherwise expressly stated, be deemed not to apply to the procedure of conciliation.

Article 40

A Party whose accession has been only partial, or was made subject to reservations, may at any moment, by means of a simple declaration, either extend the scope of his accession or abandon all or part of his reservations.

Article 41

Disputes relating to the interpretation or application of the present General Act, including those concerning the classification of disputes and the scope of reservations, shall be submitted to the International Court of Justice.

Article 42

The present General Act shall bear the date of 28 April 1949.

Article 43

1. The present General Act shall be open to accession by the Members of the United Nations, by the non-member States which shall have become parties to the Statute of the International Court of Justice or to which the General Assembly of the United Nations shall have communicated a copy for this purpose.

2. The instruments of accession and the additional declarations provided for by article 40 shall be transmitted to the Secretary-General of the United Nations, who shall notify their receipt to all the Members of the United Nations and to the non-member States referred to in the preceding paragraph.

3. The Secretary-General of the United Nations shall draw up three lists, denominated respectively by the letters A, B and C, corresponding to the three forms of accession to the present Act provided for in article 38, in which shall be shown the accessions and additional declarations of the Contracting Parties. These lists, which

b) Les différends portant sur des questions que le droit international laisse à la compétence exclusive des Etats;

c) Les différends portant sur des affaires déterminées, ou des matières spéciales nettement définies, telles que le statut territorial, ou rentrant dans des catégories bien précisées.

3. Si une des parties en litige a formulé une réserve, les autres parties pourront se prévaloir vis-à-vis d'elle de la même réserve.

4. Pour les Parties ayant adhéré aux dispositions du présent Acte relatives au règlement judiciaire ou au règlement arbitral, les réserves qu'elles auraient formulées seront, sauf mention expresse, comprises comme ne s'étendant pas à la procédure de conciliation.

Article 40

Toute Partie dont l'adhésion n'aura été que partielle ou subordonnée à des réserves pourra, à tout moment, au moyen d'une simple déclaration, soit étendre la portée de son adhésion, soit renoncer à tout ou partie de ses réserves.

Article 41

Les différends relatifs à l'interprétation ou à l'application du présent Acte général, y compris ceux relatifs à la qualification des litiges et à la portée des réserves éventuelles, seront soumis à la Cour internationale de Justice.

Article 42

Le présent Acte général portera la date du 28 avril 1949.

Article 43

1. Le présent Acte général sera ouvert à l'adhésion des Membres des Nations Unies, des Etats non membres devenus Parties au Statut de la Cour internationale de Justice ou à qui l'Assemblée générale des Nations Unies en aura communiqué copie à cet effet.

2. Les instruments d'adhésion, ainsi que les déclarations additionnelles prévues à l'article 40, seront transmis au Secrétaire général des Nations Unies, qui en notifiera la réception à tous les Membres de l'Organisation et aux Etats non membres, visés dans l'alinéa précédent.

3. Par les soins du Secrétaire général, il sera dressé trois listes désignées par les lettres A, B, C, et correspondant respectivement aux trois modalités d'adhésion visées à l'article 38 du présent Acte, où figureront les adhésions et les déclarations additionnelles des Parties contractantes. Ces listes, tenues constamment à jour, seront pu-

shall be continually kept up to date, shall be published in the annual report presented to the General Assembly of the United Nations by the Secretary-General.

Article 44

1. The present General Act shall come into force on the ninetieth day following the receipt by the Secretary-General of the United Nations of the accession of not less than two Contracting Parties.

2. Accessions received after the entry into force of the Act, in accordance with the previous paragraph, shall become effective as from the ninetieth day following the date of receipt by the Secretary-General of the United Nations. The same rule shall apply to the additional declarations provided for by article 40.

Article 45

1. The present General Act shall be concluded for a period of five years, dating from its entry into force.

2. It shall remain in force for further successive periods of five years in the case of Contracting Parties which do not denounce it at least six months before the expiration of the current period.

3. Denunciation shall be effected by a written notification addressed to the Secretary-General of the United Nations, who shall inform all the Members of the United Nations and the non-member States referred to in article 43.

4. A denunciation may be partial only, or may consist in notification of reservations not previously made.

5. Notwithstanding denunciation by one of the Contracting Parties concerned in a dispute, all proceedings pending at the expiration of the current period of the General Act shall be duly completed.

Article 46

A copy of the present General Act, signed by the President of the General Assembly and by the Secretary-General of the United Nations, shall be deposited in the archives of the Secretariat. A certified true copy shall be delivered by the Secretary-General to each of the Members of the United Nations, to the non-member States which shall have become parties to the Statute of the International Court of Justice and to those designated by the General Assembly of the United Nations.

bliées dans le rapport annuel adressé à l'Assemblée générale des Nations Unies par le Secrétaire général.

Article 44

1. Le présent Acte général entrera en vigueur le quatre-vingt-dixième jour qui suivra la réception, par le Secrétaire général des Nations Unies, de l'adhésion d'au moins deux Parties contractantes.

2. Chaque adhésion qui interviendra après l'entrée en vigueur du présent Acte, conformément à l'alinéa précédent, sortira ses effets dès le quatre-vingt-dixième jours qui suivra la date de sa réception par le Secrétaire général des Nations Unies. Il en sera de même des déclarations additionnelles des Parties visées à l'article 40.

Article 45

1. Le présent Acte général aura une durée de cinq ans à partir de sa mise en vigueur.

2. Il restera en vigueur pour une nouvelle période de cinq ans, et ainsi de suite, vis-à-vis des Parties contractantes qui ne l'auront pas dénoncé six mois au moins avant l'expiration du terme.

3. La dénonciation se fera par notification écrite adressée au Secrétaire général des Nations Unies, qui en informera tous les Membres de l'Organisation et les Etats non membres mentionnés à l'article 43.

4. La dénonciation pourra n'être que partielle ou consister en la notification de réserves nouvelles.

5. Nonobstant la dénonciation par l'une des Parties contractantes impliquées dans un différend, toutes les procédures engagées au moment de l'expiration du terme de l'Acte général continueront jusqu'à leur achèvement normal.

Article 46

Un exemplaire du présent Acte général, revêtu de la signature du Président de l'Assemblée générale et de celle du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies, sera déposé aux archives du Secrétariat. Copie certifiée conforme du texte sera communiquée par le Secrétaire général à chacun des Membres des Nations Unies, aux Etats non membres devenus Parties au Statut de la Cour internationale de Justice ou désignés par l'Assemblée générale des Nations Unies.

Article 47

The present General Act shall be registered by the Secretary-General of the United Nations on the date of its entry into force.

(sd.) HERBERT V. EVATT

*President of the General Assembly
of the United Nations*

(sd.) TRYGVE LIE

Secretary-General of the United Nations

Article 47

Le présent Acte général sera enregistré par le Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies, à la date de son entrée en vigueur.

(s.) HERBERT V. EVATT

*Président de l'Assemblée générale
de l'Organisation des Nations Unies*

(s.) TRYGVE LIE

*Secrétaire général
de l'Organisation des Nations Unies*

Herziene Algemene Akte nopens vreedzame regeling van internationale geschillen

HOOFDSTUK I

Verzoening

Artikel 1

Geschillen, van welke aard ook tussen twee of meer Partijen, die tot deze Algemene Akte zijn toegetreden, welke niet opgelost zijn kunnen worden langs de diplomatieke weg, zullen, behoudens eventuele voorbehouden, bedoeld in artikel 39, worden onderworpen aan de verzoeningsprocedure overeenkomstig de in dit Hoofdstuk vervatte regelen.

Artikel 2

De in het vorige artikel bedoelde geschillen zullen voor een vaste of bijzondere Verzoeningscommissie worden gebracht, door de bij het geschil betrokken partijen ingesteld.

Artikel 3

Op het verzoek, dat te dien einde door een Verdragsluitende Partij tot een der andere Partijen wordt gericht, zal binnen zes maanden een vaste Verzoeningscommissie moeten worden ingesteld.

Artikel 4

Tenzij de betrokken partijen anders overeenkomen, zal de Verzoeningscommissie worden samengesteld als volgt:

1. De Commissie zal bestaan uit vijf leden. De partijen zullen ieder één hiervan benoemen, die gekozen zal kunnen worden uit haar respectievelijke onderdanen. De drie andere commissarissen zullen in gemeen overleg worden gekozen uit de onderdanen van derde Mogendheden. Deze laatsten zullen van verschillende nationaliteit moeten zijn, zullen niet hun gewoon verblijf moeten hebben op het grondgebied van de betrokken partijen en zich niet in dienst van deze partijen mogen bevinden. De partijen zullen onder deze drie commissarissen de voorzitter van de Commissie aanwijzen.

2. De commissarissen zullen benoemd worden voor drie jaar. Zij zullen herkiesbaar zijn. De in gemeen overleg benoemde commissarissen zullen met goedvinden der partijen in de loop van hun mandaat vervangen kunnen worden. Iedere partij zal intussen altijd kunnen overgaan tot de vervanging van de door haar benoemde commissaris. Niettegenstaande hun vervanging zullen de commissarissen in functie blijven voor de beëindiging van de lopende werkzaamheden.

3. Er zal in zo kort mogelijke tijd voorzien worden in vacatures, die zich ten gevolge van overlijden of ontslag of welke andere oorzaak ook mochten voordoen, op de wijze vastgesteld voor de benoemingen.

Artikel 5

Indien, wanneer een geschil ontstaat, een vaste Verzoeningscommissie, benoemd door de bij het geschil betrokken partijen, niet bestaat, zal een bijzondere commissie worden samengesteld voor het onderzoek van het geschil binnen drie maanden, te rekenen van de datum waarop een der partijen het verzoek tot de andere heeft gericht. De benoemingen zullen geschieden overeenkomstig de bepalingen van het vorige artikel, tenzij de partijen anders beslissen.

Artikel 6

1. Indien de benoeming van de commissarissen, die in gemeen overleg moeten worden aangewezen, niet geschiedt binnen de in de artikelen 3 en 5 voorziene termijnen, zal het doen van de nodige benoemingen worden toevertrouwd aan een derde Mogendheid, welke in gemeen overleg door de partijen wordt gekozen of op verzoek van de partijen aan de Voorzitter van de Algemene vergadering, of indien deze geen zitting heeft aan de laatste voorzitter.

2. Indien ten aanzien van geen dezer procedures overeenstemming wordt bereikt, zal iedere partij een verschillende Mogendheid aanwijzen en de benoemingen zullen geschieden in gemeen overleg tussen de aldus gekozen Mogendheden.

3. Indien binnen een termijn van drie maanden deze twee Mogendheden niet tot overeenstemming zijn kunnen komen, zal ieder van haar een aantal kandidaten voorstellen gelijk aan het aantal leden, dat moet worden aangewezen. Het lot zal bepalen, welke van deze aldus voorgestelde kandidaten zullen worden benoemd.

Artikel 7

1. Geschillen zullen voor de Verzoeningscommissie gebracht worden door middel van een rekest, door de twee partijen in gemeen overleg, of bij gebreke hiervan door één van de partijen tot de voorzitter gericht.

2. Het rekest zal, na in het kort het onderwerp van het geschil te hebben uiteengezet, de uitnodiging tot de Commissie bevatten, over te gaan tot alle maatregelen nodig om tot een verzoening te geraken.

3. Indien het rekest uitgaat van slechts één der partijen, zal dit verzoek onverwijld door deze partij ter kennis van de andere partij worden gebracht.

Artikel 8

1. Binnen een termijn van vijftien dagen, te rekenen van de datum, waarop een der partijen een geschil voor een permanente Verzoeningscommissie zal hebben gebracht, zal ieder der partijen voor het onderzoek van dit bijzondere geschil haar commissaris mogen vervangen door iemand, die bijzondere deskundigheid in de materie bezit.

2. De partij, die van dit recht gebruik maakt, zal hiervan onmiddellijk kennis geven aan de andere partij; deze zal in zodanig geval het recht hebben hetzelfde te doen binnen een termijn van vijftien dagen, te rekenen van de datum waarop de kennisgeving haar zal hebben bereikt.

Artikel 9

1. De Verzoeningscommissie zal, tenzij partijen anders overeenkomen, bijeenkomen ter plaatse van de zetel van de Verenigde Naties of op enige andere door haar voorzitter aangewezen plaats.

2. De Commissie zal in alle omstandigheden de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties kunnen vragen haar zijn bijstand te verlenen.

Artikel 10

De werkzaamheden van de Verzoeningscommissie zijn slechts openbaar krachtens een beslissing, welke door de Commissie met instemming der partijen wordt genomen.

Artikel 11

1. Tenzij de partijen anders overeenkomen, zal de Verzoeningscommissie zelf haar procedure regelen, welke in ieder geval contradictoir zal moeten zijn. Voorzover enquêtes betreft, zal de Commissie, indien zij niet eenstemmig anders beslist, zich gedragen overeenkomstig de bepalingen van Titel III van het Haagse Verdrag van 18 oktober 1907 voor de vreedzame beslechting van internationale geschillen.

2. De partijen zullen bij de Verzoeningscommissie vertegenwoordigd worden door agenten, die de opdracht hebben als tussenpersoon te dienen tussen de partijen en de Commissie; de partijen zullen zich bovendien kunnen doen bijstaan door raadslieden en deskundigen, die door haar te dien einde worden benoemd en zullen kunnen vragen, dat alle personen, wier getuigenis haar nuttig toeschijnt, worden gehoord.

3. De Commissie zal van haar kant de bevoegdheid hebben, mondelinge toelichtingen te vragen aan de agenten, raadslieden en deskundigen van de twee partijen, evenals aan alle personen, welke zij nuttig zou oordelen met toestemming van hun Regering te doen verschijnen.

Artikel 12

Tenzij de partijen anders overeenkomen, zullen de beslissingen van de Verzoeningscommissie genomen worden met meerderheid van stemmen en de Commissie zal zich alleen kunnen uitspreken over het eigenlijke geschil zelf, indien alle leden aanwezig zijn.

Artikel 13

De partijen verbinden zich de werkzaamheden van de Verzoeningscommissie te vergemakkelijken en in het bijzonder om haar in zo groot mogelijke mate alle stukken en inlichtingen, die haar van dienst kunnen zijn, te verschaffen, alsmede om gebruik te maken van de middelen waarover zij beschikken om het aan de Commissie mogelijk te maken op het grondgebied der Regeringen en overeenkomstig haar wetgeving over te gaan tot het oproepen en verhoren van getuigen of deskundigen en tot het onderzoek ter plaatse.

Artikel 14

1. Gedurende de duur van de werkzaamheden van de Commissie zal ieder van de commissarissen een vergoeding ontvangen, waarvan het bedrag in gemeen overleg zal worden vastgesteld tussen de partijen, die ieder een gelijk deel er van zullen dragen.

2. De algemene kosten, die veroorzaakt worden door de werkzaamheden van de Commissie, zullen op dezelfde wijze verdeeld worden.

Artikel 15

1. De Verzoeningscommissie zal tot taak hebben de betwiste punten op te helderen, te dien einde alle nodige inlichtingen door middel van enquête of op andere wijze te verzamelen en te trachten de partijen te verzoenen. Zij zal, na onderzoek van de zaak, aan de partijen de voorwaarden van de regeling kunnen mededelen, die haar billijk zou voorkomen, en aan de partijen een termijn aanwijzen, waarbinnen zij zich hebben uit te spreken.

2. Aan het einde van haar werkzaamheden zal de Commissie een proces-verbaal opstellen, waarbij, al naar het geval is, zal worden vastgesteld, of dat de partijen tot een schikking zijn gekomen en, indien daartoe aanleiding bestaat, de voorwaarden van de schikking, of dat de partijen niet verzoend zijn kunnen worden. Het proces-verbaal zal niet vermelden, of de beslissingen van de Commissie met eenstemmigheid of meerderheid zijn genomen.

3. De werkzaamheden van de Commissie zullen, tenzij de partijen anders overeenkomen, beëindigd moeten worden binnen een termijn van zes maanden, te rekenen van de dag, waarop het geschil voor de Commissie zal zijn gebracht.

Artikel 16

Het proces-verbaal van de Commissie zal onverwijld ter kennis van de partijen worden gebracht. De partijen zullen beslissen, of het zal worden openbaar gemaakt.

HOOFDSTUK II

Rechterlijke regeling

Artikel 17

Alle geschillen, ten aanzien waarvan de partijen elkander een recht zouden betwisten, zullen, behoudens eventuele voorbehouden, bedoeld in artikel 39, ter beoordeling aan het Internationale Gerechtshof worden voorgelegd, tenzij de partijen overeenkomen, op de wijze als hieronder voorzien, een beroep te doen op een scheidsgerecht. Het is wel verstaan, dat de hierboven bedoelde geschillen met name omvatten die geschillen, welke artikel 36 van het Statuut van het Internationale Gerechtshof vermeldt.

Artikel 18

Indien de partijen het er over eens zijn, dat de in het voorafgaande artikel bedoelde geschillen zullen worden onderworpen aan een scheidsgerecht, zullen zij een compromis opstellen, waarin zij zullen aangeven het onderwerp van het geschil, de keuze van de scheidsrechters en de te volgen procedure. Bij gebreke van voldoende aanwijzingen of bijzonderheden in het compromis zullen voorzover nodig de bepalingen van het Haagse Verdrag van 18 oktober 1907 voor de vreedzame beslechting van internationale geschillen worden toegepast.

Indien het compromis niets bevat omtrent de grondregelen, welke door de scheidsrechters zullen moeten worden toegepast, zal het scheidsgerecht de in artikel 38 van het Statuut van het Permanente Hof van Internationale Justitie vermelde grondregelen toepassen.

Artikel 19

Bij gebreke van overeenstemming tussen de partijen nopens het in het vorige artikel bedoelde compromis of bij gebreke van aanwijzing van scheidsrechters, zal ieder van beide partijen, drie maanden na van haar besluit te hebben kennisgegeven, het recht hebben het geschil rechtstreeks bij rekest voor het Internationale Gerechtshof te brengen.

Artikel 20

1. In afwijking van artikel 1 zullen de in artikel 17 bedoelde geschillen, die ontstaan tussen partijen, welke zijn toegetreden tot de in dit hoofdstuk vervatte verbintenissen, alleen bij onderlinge overeenstemming aan de verzoeningsprocedure worden onderworpen.

2. De verplichte verzoeningsprocedure blijft van toepassing op de geschillen, die door de werking van de voorbehouden bedoeld in artikel 39 van de rechterlijke regeling zijn uitgesloten.

3. In geval van beroep op de verzoeningsprocedure en van het mislukken daarvan zal geen van de partijen het geschil voor het Internationale Gerechtshof mogen brengen of de instelling van het in artikel 18 bedoelde scheidsgerecht mogen vragen, vóórdat een maand zal zijn verlopen na de beëindiging van de werkzaamheden van de Verzoeningscommissie.

HOOFDSTUK III

De scheidsrechterlijke regeling

Artikel 21

Alle andere geschillen dan die welke bedoeld zijn in artikel 17, ten aanzien waarvan binnen een maand na de beëindiging van de werkzaamheden van de in Hoofdstuk I bedoelde Verzoeningscommissie de partijen niet tot overeenstemming mochten zijn gekomen, zullen behoudens eventuele voorbehouden bedoeld in artikel 39, gebracht worden voor een scheidsgerecht, dat, tenzij de partijen anders overeenkomen, zal worden samengesteld op de wijze als hieronder is aangegeven.

Artikel 22

Het scheidsgerecht zal bestaan uit vijf leden. De partijen zullen ieder één hiervan benoemen, die gekozen zal kunnen worden uit haar respectieve onderdanen. De beide andere scheidsrechters en de opperscheidsrechter zullen in gemeen overleg worden gekozen uit de onderdanen van derde Mogendheden. Deze laatsten zullen van verschillende nationaliteit moeten zijn, zullen niet hun gewoon verblijf moeten hebben op het grondgebied van de betrokken partijen en zich niet in dienst van deze partijen mogen bevinden.

Artikel 23

1. Indien de benoeming van de leden van het scheidsgerecht niet tot stand komt binnen een termijn van drie maanden te rekenen van de datum, waarop de éne partij tot de andere het verzoek heeft gericht een scheidsgerecht samen te stellen, zal aan een derde Mogendheid, die in gemeen overleg door de partijen zal worden gekozen, worden verzocht tot de nodige benoemingen over te gaan.

2. Indien ten aanzien hiervan geen overeenstemming wordt bereikt, zal iedere partij een verschillende Mogendheid aanwijzen en de benoemingen zullen geschieden in gemeen overleg tussen de aldus gekozen Mogendheden.

3. Indien binnen een termijn van drie maanden de twee aldus aangewezen Mogendheden niet tot overeenstemming hebben kunnen

komen, zullen de nodige benoemingen worden gedaan door de Voorzitter van het Internationale Gerechtshof. Indien deze verhinderd is, of indien hij onderdaan is van een der partijen, zullen de benoemingen worden gedaan door de ondervoorzitter. Indien deze verhinderd is, of indien deze onderdaan is van een der partijen, zullen de benoemingen worden gedaan door het lid van het Hof dat het oudste is in jaren en dat niet onderdaan is van een van de partijen.

Artikel 24

Er zal binnen een zo kort mogelijke termijn voorzien worden in vacatures, die zich tengevolge van overlijden of ontslag of welke andere oorzaak ook mochten voordoen, op de wijze vastgesteld voor de benoeming.

Artikel 25

De partijen zullen een compromis opstellen, dat het onderwerp van het geschil en de te volgen procedure zal omschrijven.

Artikel 26

Bij gebreke van voldoende aanwijzingen of bijzonderheden in het compromis zullen voorzover nodig de bepalingen van het Haagse Verdrag van 18 oktober 1907 voor de vreedzame beslechting van internationale geschillen worden toegepast.

Artikel 27

Indien een compromis niet wordt gesloten binnen een termijn van drie maanden, te rekenen van de datum van de samenstelling van het scheidsgerecht, zal het geschil bij rekest door een van de partijen voor het scheidsgerecht kunnen worden gebracht.

Artikel 28

Indien het compromis hierover niets bevat of indien het compromis niet tot stand is gekomen, zal het scheidsgerecht de in artikel 38 van het Statuut van het Internationale Gerechtshof vermelde grondregelen toepassen. Voorzover zodanige regelen, welke op het geschil zouden kunnen worden toegepast, niet bestaan, zal het scheidsgerecht oordelen *ex aequo et bono*.

HOOFDSTUK IV

Algemene bepalingen

Artikel 29

1. Geschillen, voor de oplossing waarvan een bijzondere procedure is voorzien in andere verdragen, welke van kracht zijn tussen de bij het geschil betrokken partijen, zullen overeenkomstig de bepalingen van deze verdragen worden geregeld.

2. Deze Algemene Akte maakt geen inbreuk op van kracht zijnde overeenkomsten, welke tussen de Partijen een verzoeningsprocedure instellen of inzake scheidsrechterlijke of rechterlijke regeling verbintenissen medebrengen, welke de oplossing van het geschil verzekeren. Indien echter zodanige overeenkomsten alleen een verzoeningsprocedure voorzien, zullen, nadat deze procedure zal zijn mislukt, de bepalingen van deze Algemene Akte met betrekking tot de rechterlijke of scheidsrechterlijke regelingen toepassing vinden voorzover de betrokken partijen daartoe zullen zijn toegetreden.

Artikel 30

Indien een van de partijen voor de Verzoeningscommissie een geschil brengt, dat de andere partij, zich beroepend op tussen de partijen van kracht zijnde verdragen, gebracht heeft voor het Internationale Gerechtshof of voor een scheidsgerecht, zal de Commissie het onderzoek van het geschil uitstellen, totdat het Hof of het scheidsgerecht over het competentiegeschil zal hebben beslist. Hetzelfde zal geschieden, indien een der partijen zich tot het Hof of het scheidsgerecht wendt gedurende de verzoeningsprocedure.

Artikel 31

1. In geval van een geschil, waarvan het onderwerp volgens de nationale wetgeving van een van de partijen behoort tot de bevoegdheid van de rechterlijke of administratieve autoriteiten, zal deze partij zich er tegen kunnen verzetten, dat dit geschil wordt onderworpen aan de verschillende in deze Algemene Akte voorziene procedures, voordat een definitieve beslissing binnen een redelijke termijn zal zijn gegeven door de bevoegde autoriteit.

2. De partij, die in zodanig geval zal willen overgaan tot de in deze Algemene Akte voorziene procedures, zal van haar voornemen aan de andere partij moeten kennisgeven binnen de termijn van één jaar, te rekenen van de datum van de bovenbedoelde beslissing.

Artikel 32

Indien in een rechterlijk of scheidsrechterlijk vonnis wordt verklaard, dat een door een rechterlijke autoriteit of door een andere autoriteit van een der betrokken partijen genomen beslissing of gelaste maatregel geheel of gedeeltelijk in strijd is met het internationale recht en indien het grondwettelijke recht van genoemde partij niet of althans niet volledig zou toelaten, dat de gevolgen van deze beslissing of maatregel worden te niet gedaan, komen de partijen overeen, dat de rechterlijke of scheidsrechterlijke beslissing aan de benadeelde partij een billijke genoegdoening zal verschaffen.

Artikel 33

1. In alle gevallen, waarin het geschil het onderwerp uitmaakt van een scheidsrechterlijke of rechterlijke procedure, en in het bijzonder indien de vraag ten aanzien waarvan de partijen verdeeld zijn, voortvloeit uit handelingen, welke reeds zijn verricht of op het punt zijn te worden verricht, zal het Internationale Gerechtshof, beslissende overeenkomstig artikel 41 van zijn Statuut, of het scheidsgerecht binnen de kortst mogelijke tijd aangeven, welke voorlopige maatregelen moeten worden genomen. De bij het geschil betrokken partijen zullen verplicht zijn zich dienovereenkomstig te gedragen.

2. Indien een geschil gebracht is voor een Verzoeningscommissie, zal deze aan de partijen de voorlopige maatregelen, welke zij nuttig oordeelt, kunnen aanbevelen.

3. De partijen verbinden zich zich te onthouden van iedere maatregel, die zou kunnen prejudiciëren op de uitvoering van de rechterlijke of scheidsrechterlijke beslissing of op de door de Verzoeningscommissie voorgestelde regelingen en in het algemeen om niet over te gaan tot enige handeling, van welke aard ook, welke ten gevolge zou kunnen hebben het geschil te verscherpen of uit te breiden.

Artikel 34

In geval tussen meer dan twee partijen, welke tot deze Algemene Akte zijn toegetreden, een geschil ontstaat, zullen de volgende regelen worden in acht genomen voor de toepassing van de in de voorafgaande bepalingen beschreven procedures:

a) Voor de verzoeningsprocedure zal altijd een bijzondere commissie worden ingesteld. De samenstelling hiervan zal verschillend zijn naar gelang de partijen alle afzonderlijke belangen hebben of twee of meer van haar gemeenschappelijk optreden.

In het eerste geval zullen de partijen ieder een commissaris benoemen en gemeenschappelijk commissarissen aanwijzen, welke onderdanen zijn van derde Mogendheden, die niet bij het geschil zijn betrokken, van welke het aantal altijd één meer zal bedragen dan dat van de door de partijen afzonderlijk benoemde commissarissen.

In het tweede geval zullen de partijen, die gemeenschappelijk optreden, in onderling overleg gezamenlijk haar eigen commissaris benoemen en zullen zij met de andere partij of partijen samenwerken voor de aanwijzing van derde commissarissen.

Zowel in het ene als in het andere geval zullen de partijen, tenzij zij anders overeenkomen, artikel 5 en volgende van deze Akte toepassen, voorzover deze verenigbaar zijn met de bepalingen van dit artikel.

b) Voor de rechterlijke procedure zal het Statuut van het Internationale Gerechtshof worden toegepast.

c) Voor de scheidsrechterlijke procedure zal bij gebreke van overeenstemming tussen de partijen nopens de samenstelling van het scheidsgerecht, in geval van geschillen welke bedoeld zijn in artikel 17, ieder van de partijen het recht hebben rechtstreeks bij rekest het geschil voor het Internationale Gerechtshof te brengen; in geval van geschillen welke bedoeld zijn in artikel 21, zullen artikel 22 en volgende worden toegepast, maar ieder van de partijen, die afzonderlijke belangen heeft, zal een scheidsrechter benoemen en het aantal van de afzonderlijk door de partijen benoemde scheidsrechters zal altijd één minder zijn dan dat van de andere scheidsrechters.

Artikel 35

1. Deze Algemene Akte zal van toepassing zijn tussen de Partijen die daartoe zijn toegetreden, ook wanneer een derde Mogendheid, al dan niet Partij bij de Akte, belang heeft bij het geschil.
2. Bij de verzoeningsprocedure zullen de partijen in gemeen overleg een derde Mogendheid kunnen uitnodigen.

Artikel 36

1. Bij de rechterlijke of scheidsrechterlijke procedure zal een derde Mogendheid, indien deze van oordeel is, dat in een geschil voor haar een rechtsbelang betrokken is, aan het Internationale Gerechtshof of aan het scheidsgerecht een verzoek richten om te mogen tussenkomen.
2. Het Hof of het scheidsgerecht beslist hierover.

Artikel 37

1. Indien het betreft de uitlegging van een verdrag, waaraan andere Staten dan de partijen in het geschil betrokken hebben deelgenomen, stelt de Griffier van het Internationale Gerechtshof of het scheidsgerecht zonder verwijl deze Staten hiermede in kennis.
2. Ieder van zodanige Staten heeft het recht van tussenkomst en, indien hij van deze bevoegdheid gebruik maakt, is de in het vonnis gegeven uitlegging te zijnen opzichte bindend.

Artikel 38

De toetredingen tot deze Algemene Akte zullen betrekking kunnen hebben:

- A. hetzij op de Akte in haar geheel (Hoofdstukken I, II, III en IV);
- B. hetzij alleen op de bepalingen betreffende de verzoening en de rechterlijke regeling (Hoofdstukken I en II), te zamen met de algemene bepalingen betreffende deze procedures (Hoofdstuk IV);

C. hetzij alleen op de bepalingen betreffende de verzoening (Hoofdstuk I), te zamen met de algemene bepalingen betreffende deze procedure (Hoofdstuk IV).

De Verdragssluitende Partijen kunnen zich slechts op de toetreding van andere Partijen beroepen in zoverre zij zelf dezelfde verbintenissen hebben aanvaard.

Artikel 39

1. Naast de in het vorige artikel vermelde bevoegdheid zal een Partij bij haar toetreding tot deze Algemene Akte haar aanvaarding ondergeschikt kunnen maken aan de in het volgende lid limitatief opgenoemde voorbehouden. Deze voorbehouden moeten op het oogenblik van toetreding worden aangegeven.

2. Deze voorbehouden zullen van de in deze Akte omschreven procedures kunnen uitsluiten:

a) Geschillen, welke hun ontstaan danken aan feiten, voorafgaande hetzij aan de toetreding van de Partij die het voorbehoud opstelt, hetzij aan de toetreding van een andere partij, waarmede de eerste een geschil mocht hebben;

b) Geschillen, betrekking hebbende op vragen, die het internationale recht overlaat aan de uitsluitende bevoegdheid van Staten;

c) Geschillen, betrekking hebbende op bijzondere gevallen of bijzondere precies omschreven onderwerpen, zoals het territoriaal statuut, of geschillen welke vallen in welomschreven categorieën.

3. Indien een van de partijen, die bij het geschil betrokken zijn, een voorbehoud heeft opgesteld, zullen de andere partijen zich ten aanzien van deze partij op hetzelfde voorbehoud kunnen beroepen.

4. Voor de Partijen, die zijn toegetreden tot de bepalingen van deze Algemene Akte, welke betrekking hebben op de rechterlijke of scheidsrechterlijke regeling, zullen de voorbehouden, welke zij mochten hebben gemaakt, behoudens uitdrukkelijke vermelding, geacht worden zich niet uit te strekken tot de verzoeningsprocedure.

Artikel 40

Een Partij, die slechts tot een gedeelte of onder voorbehoud is toegetreden, zal op ieder oogenblik door middel van een eenvoudige verklaring, hetzij de draagwijdte van haar toetreding kunnen uitbreiden, hetzij afstand kunnen doen van alle of een gedeelte van haar voorbehouden.

Artikel 41

Geschillen, welke betrekking hebben op de uitlegging of toepassing van deze Algemene Akte, met inbegrip van die betrekking hebbende op de qualificatie van de geschillen en de draagwijdte van voorbehouden, zullen aan het Internationale Gerechtshof worden onderworpen.

Artikel 42

Deze Algemene Akte zal de dagtekening dragen van 28 april 1949.

Artikel 43

1. Tot deze Algemene Akte zullen kunnen toetreden de Leden van de Verenigde Naties, Staten niet-Leden, welke partij zijn geworden bij het Statuut van het Internationale Gerechtshof of aan wie de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties te dien einde een afschrift zal hebben toegezonden.

2. De aktes van toetreding, evenals de aanvullende verklaringen, welke bedoeld zijn in artikel 40, zullen worden toegezonden aan de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties, die van de ontvangst hiervan zal kennisgeven aan alle Leden van de Verenigde Naties en aan de Staten niet-Leden bedoeld in het vorige lid.

3. De Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties zal drie lijsten maken, aangeduid met de letters A, B, C, welke overeenkomen met de drie wijzen van toetreding voorzien in artikel 38 van deze Akte en waarop de toetredingen en de aanvullende verklaringen van de Verdragsluitende Partijen zullen worden vermeld. Deze lijsten, welke voortdurend zullen worden bijgehouden, zullen in het jaarrapport, dat de Secretaris-Generaal aan de Algemene Vergadering der Verenigde Naties overlegt, worden openbaar gemaakt.

Artikel 44

1. Deze Algemene Akte zal in werking treden op de negentigste dag na de datum, waarop door de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties bericht zal zijn ontvangen van de toetreding van ten minste twee Verdragsluitende Partijen.

2. Iedere toetreding, die zal plaats hebben na de inwerkingtreding van deze Akte overeenkomstig het voorgaande lid, zal van kracht worden met ingang van de negentigste dag na de datum, waarop de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties bericht van deze toetreding zal hebben ontvangen. Hetzelfde zal het geval zijn met de aanvullende verklaringen van de Partijen, welke voorzien zijn in artikel 40.

Artikel 45

1. Deze Algemene Akte zal gesloten worden voor vijf jaar te rekenen van haar inwerkingtreding.

2. Zij zal van kracht blijven voor een nieuwe termijn van vijf jaar en aldus vervolgens ten aanzien van de Verdragsluitende Partijen, die haar niet minstens zes maanden voor het verstrijken van de lopende termijn zullen hebben opgezegd.

3. De opzegging zal geschieden door middel van een schriftelijke mededeling, welke gericht moet worden tot de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties, die alle Leden van de Verenigde Naties en de Staten niet-Leden, welke bedoeld worden in artikel 43, hiermede in kennis zal stellen.

4. De opzegging zal alleen gedeeltelijk kunnen zijn, of kunnen bestaan in de mededeling van nieuwe voorbehouden.

5. Niettegenstaande de opzegging door een van de Verdragsluitende Partijen, welke bij een geschil betrokken zijn, zullen alle procedures, welke op het ogenblik van het verstrijken van de lopende termijn van de Algemene Akte aan de gang zijn, worden voortgezet tot dat zij op normale wijze beëindigd zijn.

Artikel 46

Een exemplaar van deze Algemene Akte, voorzien van de ondertekening van de Voorzitter van de Algemene Vergadering en van die van de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties, zal worden nedergelegd in het archief van het Secretariaat. Eensluitend gewaarmerkt afschrift van de tekst zal door de Secretaris-Generaal worden toegezonden aan elk der Leden van de Verenigde Naties, aan de Staten niet-Leden, welke partij zijn geworden bij het Statuut van het Internationale Gerechtshof of door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties zijn aangewezen.

Artikel 47

Deze Algemene Akte zal door de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties op de datum van haar inwerkingtreding worden geregistreerd.

(w.g.) HERBERT V. EVATT

*Voorzitter van de Algemene Vergadering
van de Verenigde Naties*

(w.g.) TRYGVE LIE

*Secretaris-Generaal
van de Verenigde Naties*

D. GOEDKEURING

De Herzienne Algemene Akte behoeft ingevolge artikel 64 juncto artikel 60, lid 2, der Grondwet de goedkeuring der Staten-Generaal, voordat tot toetreding (wat betreft de Hoofdstukken I, II en IV) kan worden overgegaan.

F. TOETREDING

In overeenstemming met artikel 43, lid 2, van de Herziane Algemene Akte hebben de volgende Staten een akte van toetreding nedergelegd bij de Secretaris-Generaal der Verenigde Naties:

België	23 december 1949
(wat betreft de Hoofdstukken I t/m IV)	
Zweden ¹⁾	22 juni 1950
Noorwegen	16 juli 1951
(wat betreft de Hoofdstukken I t/m IV)	
Denemarken	25 maart 1952
(wat betreft de Hoofdstukken I t/m IV)	
Luxemburg	28 juni 1961
(wat betreft de Hoofdstukken I t/m IV)	
Opper-Volta	27 maart 1962
(wat betreft de Hoofdstukken I t/m IV)	

¹⁾ De toetreding heeft betrekking op de bepalingen betreffende verzoening en rechterlijke regeling (Hoofdstukken I en II), alsmede op de algemene bepalingen betreffende deze procedures (Hoofdstuk IV), behoudens geschillen welke ontstaan ten gevolge van feiten voorafgaande aan deze toetreding.

G. INWERKINGTREDING

De bepalingen van de Herziane Algemene Akte zijn ingevolge artikel 44, eerste lid, op 20 september 1950 in werking getreden voor België en Zweden.

Voor de overige in rubriek F hierboven genoemde Staten zijn zij ingevolge artikel 44, lid 2, in werking getreden op de negentigste dag na de nederlegging van de betreffende akte van toetreding.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, zal de Herziane Algemene Akte voor het gehele Koninkrijk gelden.

J. GEGEVENS

In overeenstemming met artikel 102 van het Handvest der Verenigde Naties is de Herziane Algemene Akte op 20 september 1950 geregistreerd bij het Secretariaat der Verenigde Naties onder nr. 912. De tekst van deze Akte is afgedrukt in „Recueil des Traités” van de Verenigde Naties, deel 71, blz. 101 e.v.

Van de op 26 september 1928 te Genève tot stand gekomen Algemene Akte nopens vreedzame regeling van internationale geschillen, tot herziening waarvan de onderhavige Akte strekt, zijn tekst en vertaling geplaatst in *Stb.* 1930, 378. Zie ook *Trb.* 1966, 239.

Van het op 26 juni 1945 te San Francisco tot stand gekomen Handvest der Verenigde Naties, naar welke Organisatie in de Herzienne Algemene Akte wordt verwezen, zijn tekst en vertaling geplaatst in *Stb.* F 321. Zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1966, 138.

Van het op 18 oktober 1907 te 's-Gravenhage gesloten Verdrag voor de vreedzame regeling van internationale geschillen, naar welk Verdrag onder meer in artikel 11 van de Herzienne Algemene Akte wordt verwezen, zijn tekst en vertaling geplaatst in *Stb.* 1910, 73. Zie ook *Trb.* 1963, 158.

Van het op 26 juni 1945 te San Francisco tot stand gekomen Statuut van het Internationale Gerechtshof, naar welk Statuut onder meer in artikel 17 van de onderhavige Herzienne Algemene Akte wordt verwezen, zijn tekst en vertaling geplaatst in *Stb.* F 321. Zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1965, 171.

Resolutie 268 A (III) van 28 april 1949 van de Algemene Vergadering der Verenigde Naties luidt als volgt¹⁾:

268 A (III). Study of methods for the promotion of international co-operation in the political field

*Restoration to the General Act of 26 September 1928
of its original efficacy*

The General Assembly,

Mindful of its responsibilities, under Articles 13 (1 a) and 11 (1) of the Charter, to promote international co-operation in the political field and to make recommendations with regard to the general principles of the maintenance of international peace and security, and

Whereas the efficacy of the General Act of 26 September 1928 for the pacific settlement of international disputes is impaired by the fact that the organs of the League of Nations and the Permanent Court of International Justice to which it refers have now disappeared,

Whereas the amendments hereafter mentioned are of a nature to restore to the General Act its original efficacy,

Whereas these amendments will only apply as between States having acceded to the General Act as thus amended and, as a consequence, will not affect the rights of such States, parties to the Act as established on 26 September 1928, as should claim to invoke it in so far as it might still be operative,

Instructs the Secretary-General to prepare a revised text of the General Act, including the amendments mentioned hereafter, and to hold it open to accession by States, under the title "Revised General Act for the Pacific Settlement of International Disputes":

¹⁾ De Franse tekst is niet afgedrukt.

*Amendments to be made to the General Act of
26 September 1928*

(a) In article 6, the words "to the Acting President of the Council of the League of Nations" shall be replaced by "to the President of the General Assembly of the United Nations, or, if the latter is not in session, to the last President".

(b) In articles 9, 43 (paragraph 2), 44, 45 and 47, the words "of the League of Nations", or the words "of the League", shall be replaced by "of the United Nations".

(c) In articles 17, 18, 19, 20, 23, 28, 30, 33, 34, 36, 37 and 41, the words "Permanent Court of International Justice" shall be replaced by "International Court of Justice".

(d) The text of article 42 shall be replaced by the following provision:

"The present General Act shall bear the date (date of the resolution of the General Assembly)."

(e) The text of paragraph 1 of article 43 shall be replaced by the following provision:

"1. The present General Act shall be open to accession by the Members of the United Nations, by the non-member States which shall have become parties to the Statute of the International Court of Justice or to which the General Assembly of the United Nations shall have communicated a copy for this purpose."

(f) In article 43 (paragraph 3), the words "The Secretary-General of the League of Nations" shall be replaced by "The Secretary-General of the United Nations", and the words "The Assembly of the League of Nations" shall be replaced by "the General Assembly of the United Nations".

(g) The text of article 46 shall be replaced by the following provision:

"A copy of the present General Act, signed by the President of the General Assembly and by the Secretary-General of the United Nations, shall be deposited in the archives of the Secretariat. A certified true copy shall be delivered by the Secretary-General to each of the Members of the United Nations, to the non-member States which shall have become parties to the Statute of the International Court of Justice and to those designated by the General Assembly of the United Nations."

Uitgegeven de achttiende november 1966.
De Minister van Buitenlandse Zaken,

J. LUNS